

Ako hľadáme Boha

Stretnutie sestier bratislavských evanjelických zborov – 5.12.2010 –

Legionárska 6

Jeremiáš 29, 13-14: *„Budete ma hľadať a nájdete ma; Ak ma budete hľadať celým svojím srdcom. Dám sa vám nájsť. Znie výrok Hospodina.“*

Úvod:

Asi pred rokom som kdesi čítala, o tom, že sociológovia a psychológovia robili medzi mladými ľuďmi vo svete prieskum religiozity. Výsledok bol prekvapujúci. Iba 7% mládeže o sebe povedalo, že sú ateisti. Všetci ostatní tvrdili, že veria. Pravda, necítili sa všetci ako veriaci kresťania. Mali len tušenie, že existuje vyššia moc, vesmírna praenergia, niečo medzi nebom a zemou ... a mali záujem to Niečo hľadať, objaviť, spoznať, uveriť. Aj podľa skúseností s mladými ľuďmi u nás sa dá povedať, že väčšinou sú hľadačmi Boha a nie jednoducho neveriaci. Radi sa pýtajú na tajuplné veci, túžia po duchovných zážitkoch, zaujímajú ich rôzne náboženstvá.

Čo im vadí, je cirkev. Inštitucionalizovanie náboženstva odmietajú, cirkev ako organizáciu neznášajú, cirkevnictvo považujú za pokrytectvo. Kresťanstvo ako nasledovníctvo Pána Ježiša nechápu. Prečo práve Kristus a nie napr. Budha? Veď budhisti sú mierumilovní, majú úctu k životu, sú proti akémukoľvek zabíjaniu a nikdy nevedli náboženské vojny, na rozdiel od kresťanov. Možno, alebo iste, na tomto ich názore a duchovnej dezorientácii nesieme vinu aj my, členovia rôznych cirkví, lebo nedokážeme byť pre nich dôveryhodnými svedkami viery v Pána Boha, v Ježiša Krista. Ak sa takými svedkami v záujme svojich detí i vo svojom vlastnom záujme chceme stať, musíme aj my hľadať Boha, Jeho tvár, Jeho vôľu, cestu k Nemu. Napriek tomu, že máme Bibliu a kedysi sme možno chodili na vyučovanie náboženstva, môžeme o sebe povedať, že Ho poznáme?

Naša téma znie: Ako hľadáme Boha! Ale najprv by sme sa vlastne mali pýtať: prečo hľadáme Boha. Prečo je to dôležité?

1. Prečo hľadáme Boha?

Človek – ako muž a žena – bol stvorený na Boží obraz (Gen.1,27). Sme teda Pánu Bohu istým spôsobom podobní. Hriechom prvých ľudí, a všetkých ostatných po nich, je síce Boží obraz v nás porušený a bezprostredné spojenie s Ním prerušené, ale túžba po Otcovi - Stvoriteľovi v nás zostala. Túžime po hodnotách, daroch Ducha, ktoré On dokonale zosobňuje; ako sú: Láska, pravda, sloboda, spravodlivosť, múdrosť, pokoj, radosť, svätosť No v priebehu života prichádzame na to, že sami ich dosiahnuť nedokážeme. Musíme ich hľadať a bojovať o ne, ale naše úsilie, ak v ňom zostávame sami, nebýva úspešné. Ak si to dokážeme úprimne a pokorne priznať, zistíme, že už aj pri samotnom hľadaní, potrebujeme Božiu pomoc. Našťastie: my Ho hľadáme, lebo On hľadá nás. Chce sa dať nájsť, zaslubuje, že sa nám to podarí. Má pre nás len jednu podmienku: úprimné srdce.

Boh sám ústami prorokov nás vyzýva k tomu, aby sme Ho hľadali:

Iz 55,6: „Hľadajte Hospodina, kým sa dá nájsť, volajte Ho, dokiaľ je nablízku!“

Sof 2,3: „Hľadajte Hospodina všetci pokorní zeme, vy, čo konáte podľa Jeho práva.

Hľadajte spravodlivosť, hľadajte pokoru, azda sa skryjete v deň Hospodinovho hnevu.“

Sk 17,27-28: Boh stvoril ľudí, „... aby hľadali Boha, či by Ho nejako nenahmatali a nenašli, hoci od nikoho z nás nie je ďaleko. V ňom žijeme, hýbeme sa a sme, ... Ved' sme Jeho rodom.“

Náš Stvoriteľ nás stvoril s túžbou po ňom vloženou do nášho srdca. Preto „je nepokojné srdce človeka, dokiaľ nespočinie v Bohu“ (Augustín). Dôkazom tejto pravdy je fakt, že náboženstvo je také staré ako samo ľudstvo. Vždy existovalo. V rôznych podobách, na rôznom stupni vývoja, ale bolo tu. Aby sa nám ľahšie hľadala Božia tvár - „Boh skončil s časom

nevedomosti a teraz ľudom hlása, aby všetci a všade robili pokánie.“ (Sk 17,30) Dal sa spoznať – skrze svojho Syna, Ježiša Krista a zvesť jeho apoštolov. Preto úprimní hľadači Boha túžia nájsť Krista a vztáť k Nemu.

No už v Novej zmluve čítame, že síce mnohí hľadali Krista, ale mali na to rôzne dovody. Už od Jeho detstva Ho hľadali s dobrými, ale i so zlými úmyslami.

b) Prečo ľudia hľadali Pána Ježiša

Ježiša na základe pozitívnej motivácie hľadali :

Betlehemskí pastieri - aby sa presvedčili, či anjeli hovorili pravdu (Lk 2,15) a aby ho privítali; Mudrci od východu - z úcty, aby sa mu poklonili (Mt 2,1-2), lebo sa z hviezd dozvedeli o narodení Kráľa sveta.

Rodičia ho hľadali z lásky, v úzkosti, keď sa im ako dieťa stratil a zostal sám v Jeruzalemskom chráme (Lk 2,48);

Po Jeho verejnom vystúpení Ho hľadali zástupy ľudí. Hnala ich bieda, bezradnosť, bezmocnosť, utrpenie. Chceli, aby ich uzdravoval, nasýtil, potrebovali aby ich učil o Bohu a Jeho zákone a aby im prinášal evanjelium – o Božej láske a milosti (Lk 4,42);

Po Jeho smrti a vzkriesení ho pri hrobe hľadali ženy – s úctou, láskou, so žiaľom. Túžili vzdať poslednú počesť aspoň Jeho telu (Mt 28,5). Medzi nimi Mária Magdaléna – Ján 20,2.11-16. Všetci Ho našli, stretli sa s Ním, získali, čo potrebovali.

No Ježiša už od detstva hľadali aj nepriatelia. Ich motivácia bola negatívna:

Herodes Ho dal hľadať zo strachu o trón, aby sa Ho zbavil – Mt 2,13;

Farizeji, zákonníci, veľkňazi Ho hľadali zo závidosti a nenávidosti, aby sa Ho zabili – Ján 5,18;

Vojaci na rozkaz veľkňazov šli, aby Ho zajali. A Ježiš sám sa ich pýtal: Koho hľadáte? A keď odpovedali, že Ježiša Nazaretského, odvetil: Ja som ten, ktorého hľadáte. - Mk 16,6;

Judáš Ho hľadal v Getsemane aby Ho zradil a zástup veľkňazských sluhov, aby Ho zatkli a odviekli na súd - Ján 18,4;

Aj oni dostali príležitosť nájsť Ho, stretnúť sa s Ním. Ale nebolo im to na spasenie.

2. Kedy hľadáme Pána Boha?

Aké sú naše motívy dnes? Podobáme sa tým zástupom v dobe Ježišovej. Obyčajne hľadáme Pána Boha, keď potrebujeme pomoc: keď sme chorí, keď máme strach, nedarí sa nám, keď máme pred sebou náročné úlohy, keď nás niečo trápi a nevieme si rady – vtedy voláme k Bohu, prosíme a očakávame, že nás vypočuje, pomôže, odpovie. A ak máme dojem, že otáľa, sme netrepezliví a naša viera sa kláti v pochybnostiach. Dr. Martin Luther hovoril: „Pán Boh chce pre nás vždy to najlepšie aj keď nám sa to vždy nezdá.“ Ak sme vo viere a modlitbách vytrvalí a k Božiemu konaniu pozorní, máme možnosť presvedčiť sa, že je to naozaj tak. On nám odpovedá, ale my to často nezbadáme, alebo nepochopíme. Aj keď odpovedá na naše modlitby celkom inak, než by sme chceli, verme, že On najlepšie vie, čo a ako potrebujeme, čo je pre naše dobro.

No nemali by sme Ho hľadať, len keď niečo od Neho potrebujeme, keď Ho chceme prosiť. Ale aj keď máme radosť, keď cítime vdácnosť za všetko, čím nás obdarúva a zaopatruje. Mali by sme hľadať Jeho vôľu pre náš život. A to veru nie je ľahké. Neraz si totiž Božiu vôľu pletieme s tou našou. No hľadať a skúmať Božiu vôľu sa oplatí. Pretože žiť v súlade s Jeho vôľou – to je skutočné šťastie. Žiadna práca na svete nedokáže človeka tak uspokojiť a naplniť ako keď našu ľudskú vôľu dokážeme zjednotiť s Božou, keď Božiu prijmeme za svoju a rozhodneme sa konať podľa nej. Hľadať a robiť práve to, čo On od nás chce, k čomu nás obdaril potrebnými talentami, to je celoživotný program kresťana. On nás nabáda: „Hľadajte dobro a nie zlo.“ Nemusíme sa teda báť prijať Jeho povolanie, poverenie, Jeho úlohy. Tie slúžia nie len pre naše dobro, ale aj pre dobro našich blízkych.

3. Ako hľadáme Pána Boha?

Konečne sme pri tej ústrednej otázke. Ako Ho hľadať. Existuje návod, recept? Áno aj

nie. Každý človek je jedinečný originál, každý potrebuje niečo iné, pre každého má Pán inú, jemu vlastnú, cestu. Aj hľadanie zmyslu života je vlastne hľadaním Boha. Pretože dôvod, zmysel i cieľ našej existencie je On – náš Stvoriteľ, Spasiteľ a Pán. Pravda, to naše hľadanie je občas veľmi podivné. Často nerozumné, nezmyselné, mylné. Hľadáme tam, kde Ho nemožno nájsť. Pre niekoho je zmyslom života jedenie a pitie. Aj o tom Biblia vie a hovorí: „bohom im je brucho.“ Pre iného sú božstvom rozkoše ako sex, vzrušenie, hazard, opojenie... pre mnohých, azda pre väčšinu - peniaze, bohatstvo. Avšak všetko, čo nás pokúša, zvádza, ovláda, zotročuje, robí nás závislými, nám stavia do cesty diabol. Aby nás odvádzal od skutočného Boha, zastrel nám Ho, aby sme Ho nenašli. To všetko, podľa Písma svätého, vedie len do záhuby. Pre tieto falošné božstvá, novodobé modly, strácajú mnohí ľudia čas a záujem o hľadanie pravého Boha, nechce sa im podstupovať akúkoľvek námahu, kvôli Nemu.

No aj úprimné hľadanie nemusí byť na správnej ceste. Mnohí sa domnievajú, že dodržiavaním nejakých rituálov, tradícií, magických skutkov a povier sa dostanú k Pánu Bohu. To je tiež diablov zastierací manéver za účelom zmätenia mysle a zvedenia z pravej cesty. Neskúsení hľadači sa často snažia za „duchovnými zážitkami“. Všetko čo je tajomné, magické, nevysvetliteľné, ich vzrušuje. Túžia po zvláštnych snoch, znameniach, zjaveniach... Nie že by sa Pán Boh neprejavoval niekedy aj takýmito prostriedkami. Ale k Bohu vedú len vtedy, ak si ich zvolil On sám. (Např. mudrcom z východných krajín, dal o narodení svojho Syna vedieť cez astrológiu, hviezdne písmo, ktorému rozumeli.) My ľudia sami od seba to jednoducho nevieme a môžeme len zablúdiť. Sú ľudia, ktorí hľadajú cestu k Bohu v prozelytizme. Prestupujú z jednej cirkvi do druhej a hľadáajú „pravú vieru“. Ibaže s týmito cestami je to tak ako s turistickými chodníkmi. Ak si zvolíme jednu cestu a ideme po nej, môže byť hrboľatá a kľukatá, napokon nás dovedie do cieľa. Ak však ideme najprv po jednej značke, potom prebehneme na inú, prípadne prestriedame viaceré, dostaneme sa do cieľa oveľa neskôr, alebo aj vôbec nie. A napokon, je dosť veľa ľudí, ktorí hľadáajú Pána Boha v prírode. Príroda je skutočne Božím chrámom, v ktorom sme oslavovať Stvoriteľa. No iba vtedy, ak si v nej uvedomujeme Jeho prítomnosť, moc, veľkosť a to nás vedie k vzťahu úcty, lásky a poslušnosti k Nemu.

Ako sme si už povedali, Boh nás hľadá prv, než my Jeho a prorok Izaiáš má veľmi zvláštne zasľúbenie aj pre tých, ktorí Ho nepoznajú: „*Dal som sa hľadať tým, čo sa na mňa nepýtali, dal som sa nájsť tým, čo ma nehľadali. Tu som, tu som, povedal som národu, čo nevzýval moje meno.*“ (Iz 65,1) Všetci ľudia majú šancu. Hospodin stojí o každého človeka.

4. Kde Ho nájsť! Ako a kde Ho teda možno nájsť? Žalmista radí nasledovné:
Ž 105,4-5: „*Dopytujte sa na Hospodina a Jeho moc, ustavične hľadájte Jeho tvár! Spomínajte na divy, ktoré konal, na znamenia a rozsudky Jeho úst.*“
Ž 119,2-3: „*Blahoslavení, čo sa pridržajú Jeho prikázaní a hľadáajú Ho celým srdcom, čo nepáchajú nepravosť, ale chodia po Jeho cestách.*“

Hľadáme Ho predovšetkým v Písme svätom. Spočiatku sa možno zdá byť nezrozumiteľné pre tých, ktorí s čítaním Biblie začínajú. A mnohé miesta zostanú tajomstvom navždy. Je to logické. Ved' ide o Božie slovo, nemôžeme mu naším ľudským rozumom porozumieť úplne na sto percent. Ale postupne chápeme stále viac a viac. Je to ako s učením sa cudziemu jazyku. Na začiatku je pred nami akoby uzavretý, nerozumieme nič. Ale postupne, čím dlhšie sa ním zaoberáme, tým viac sa nám otvára, tým hlbšie vnikáme do jeho tajomstiev. Je dôležité čítať Písmo s modlitbou – s probou o dar Ducha Svätého, ktorý otvára náš rozum a srdce pre pochopenie Božieho slova. A čím lepšie poznáme Písmo, tým bližšie sme k svojmu Pánovi.

To znamená, že aj v modlitbách máme hľadať svojho Stvoriteľa, Vykupiteľa a Posvätimeľa, s vierou, že On chce, aby sme Ho našli. Modlitba je spočiatku hľadaním, neskôr už rozhovorom s Ním. Je to dôverný rozhovor dieťaťa s Otcom, v ktorom Ho spoznáваме a dávame sa Mu poznať, v ktorom sa buduje náš osobný vzťah k Bohu.

Zvestovanie slova Božieho a pomoc pri jeho pochopení môžeme nájsť v kostole, na Službách Božích. Aj tam treba hľadať Boha. Viera spoločenstva, ktoré sa tam nachádza je tiež

smerovkou na ceste k Nemu, ochranou pred blúdením a posilou pri nedostatku síl. Ak chce niekto celým srdcom hľadať cestu k Bohu, nájsť Jeho tvár, nemal by trvať na predsudkoch, ktoré mu možno bránia vstúpiť do chrámu. Veď je to dom modlitby, dom Boží. Pán Boh je síce všadeprítomný, ale na posvätných miestach Ho nájdeme ľahšie než vo víre a hluku sveta.

Napriek všetkým výhradám, ktoré môžu mať ľudia voči cirkvi, Cirkev je Telo Kristovo, je dielňou Ducha Svätého, bezpečnou loďou na rozbúrených vlnách sveta. Založil ju predsa sám Boží Syn a zaslúbil, že ju ani brány pekla nepremôžu. Kto teda naozaj úprimným srdcom túži nájsť Boha, nemôže Cirkev obísť. Jej Pánom a Hlavou je predsa Ježiš Kristus. Pravá Cirkev ako Boží organizmus je pre nás neviditeľná, iba Boh sám vie, kto do nej patrí. Viditeľné sú len organizácie, rôzne cirkvi, zložené z hriechnych ľudí. Preto majú chyby. Ale všade tam, kde sa zvestuje Božie slovo a prisluhujú sviatosti, je pravá Cirkev. A v nej platí zvláštne zaslúbenie – pre milujúcich Boha:

„Milujem tých, čo ma milujú. Tí, čo ma túžobne hľadajú, nachádzajú ma.“ (Prísł. 8,17b)

Daniela Horínková

Prílohy:

Dr. Henry Cloud: Božie tajomstvá; str. 15-26: Odhalené tajomstvo: **Ak hľadáte Boha, zjaví sa**

Janka Grégerová, Praha, ranné zamyslenie:

Poznáš, že ja som Hospodin, tvoj Záchranca a tvoj Vykupiteľ, Mocný Jákobov. (Izaiáš 60:16)

Vzrastajte v milosti a známosti nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista. Jemu sláva aj teraz, aj naveky! (2.list Petrov 3:18)

Pri slove poznať sa nám pravdepodobne vynorí predstava určitého množstva informácií, ktoré by sme mali o určitom predmete, jave či človeku vedieť. Platí to nielen v dobe informácií. Každé dieťa sa učí spoznávať okolný svet získavaním informácií – počúva, pozerá, všetko ochutnáva, dotýka sa. Po čase prídu na rad nekonečné otázky typu „A prečo?“. V biblickej reči má však slovo poznať, poznanie hlbší zmysel. Nejde len o súbor informácií. Spoznávať stvorenie, človeka či Boha znamená vytvárať si vzťah, pripustiť si ich, ako hovoríme, „k telu“, k srdcu, nielen do šedej mozgovej kôry. Taký hlboký, vnútorný vzťah zaslúbuje Hospodin Izraelskému ľudu. Bude v ňom zjavné a citelné, že On je ich Záchrancom, že oni budú Jeho vykúpeným ľuďom. Mali to poznať z oslobodenia zo zajatia, z novo postaveného Chrámu či vystaveného Jeruzalema. Aj to sa ale stalo časom len informáciou. Popri Ježišovi z Nazaretu však nikto nemohol prejsť ľahostajne ako popri budove z kameňa. Buď Ho ignoroval, odmietol alebo sa k Nemu pridal a spoznal, že v ňom sa skláňa a prichádza sám Hospodin k nám. Hospodinov vzťah k nám je tak citelný a hmatateľný a skutočný ako je stretnutie s človekom Ježišom. Tak môžeme skutočne poznať a cítiť Jeho milosť a lásku k nám. Teraz je už len na mne, čo a ako odpoviem ja sama, ja sám. Prejdem nevšímavo? Odmietnem? Alebo sa odhodlám vykročiť za Ježišom, ísť životom s mojím Spasiteľom? Aj dnes? JG